

Kanatlarımda İnsan Lekeleri

– prens · 29 Haziran 2015

"Sus!

Karanfil diyetine bozuk suratlar savurma
Kırmızı kenarlarından..."

Bu ili duman kaplamış/
Viran kuytuların can yanıkları
Karıncalar su taşıyor
Boğuk tenlere
Silik yüzlere
Edibe'ye
Hasret'e

Behçet kapı araladı
Şiir sıralarından/
Davut'un tellerinde aşk
Yüreğinde türkü/

San ki;
Cehennem zebanileri
Ortasında bir ateş/
Ve nemruta başkaldırıyorlar
Kirli nefesleriyle yellerken dumanı

Kanatları tutuşmuş/
Zümrüdü ankanın
İnsan lekesi var teninde
Semaha turablanırken
Ayakları tutuşmuş
Gökkuşağı renkleri
Solmuş derinlerde...

Sevmek!
Bir temmuz vakti
Kara örüklü bir örümceği
Aşlamak gibi yaban ellerinden

Her yer;
"Handan gülüşü
Koray sevdası..."

Otuz yedi güvercin havalandı
O ilden güneşi harap
Yolları barikat
Dili balçık
Duygusu hiç

Ve kanatlarına düştü simurgun
İnsan lekeleri/
Bir daha güneşe uyanacaklar
Aydınlıklar...